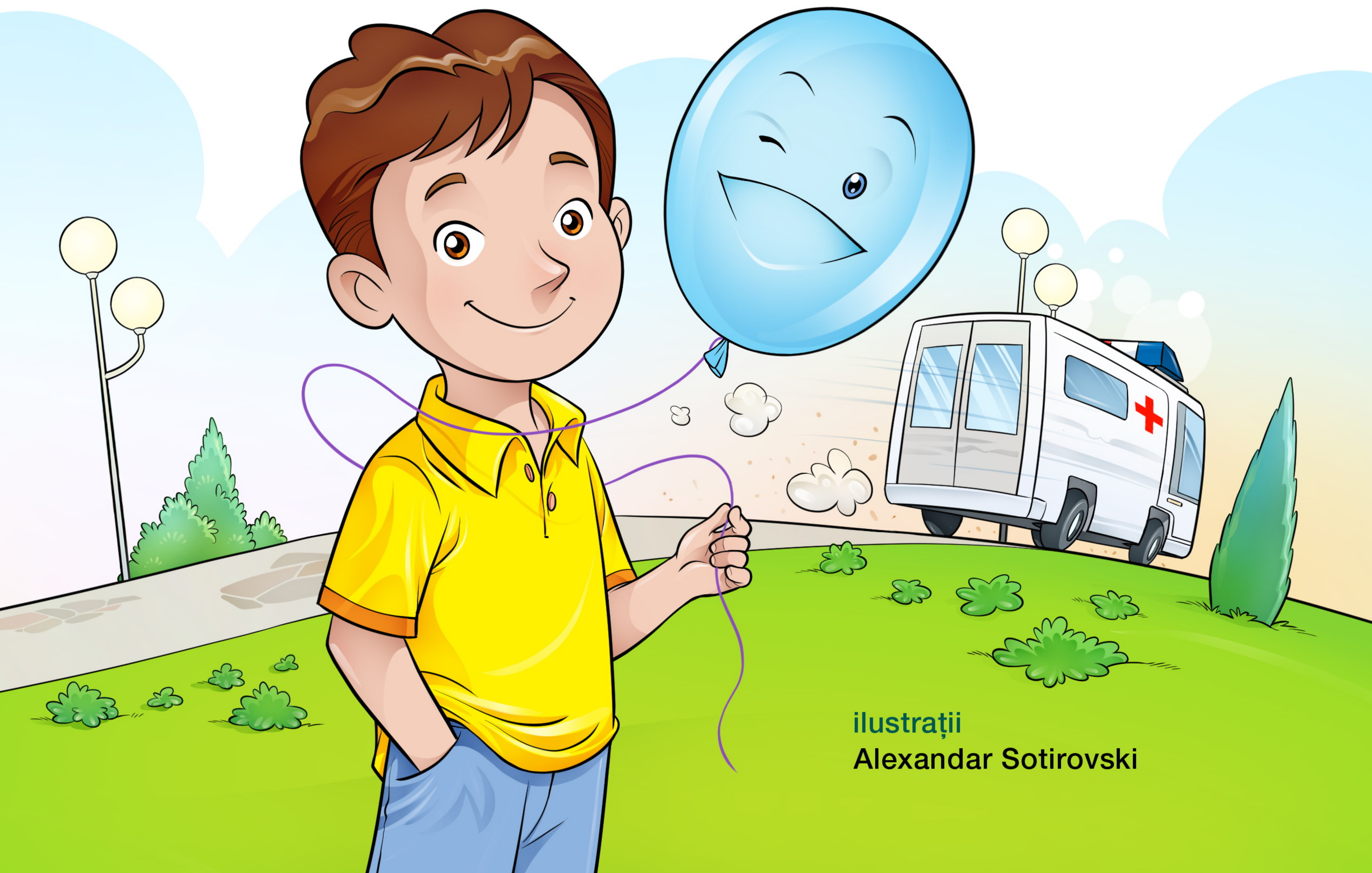
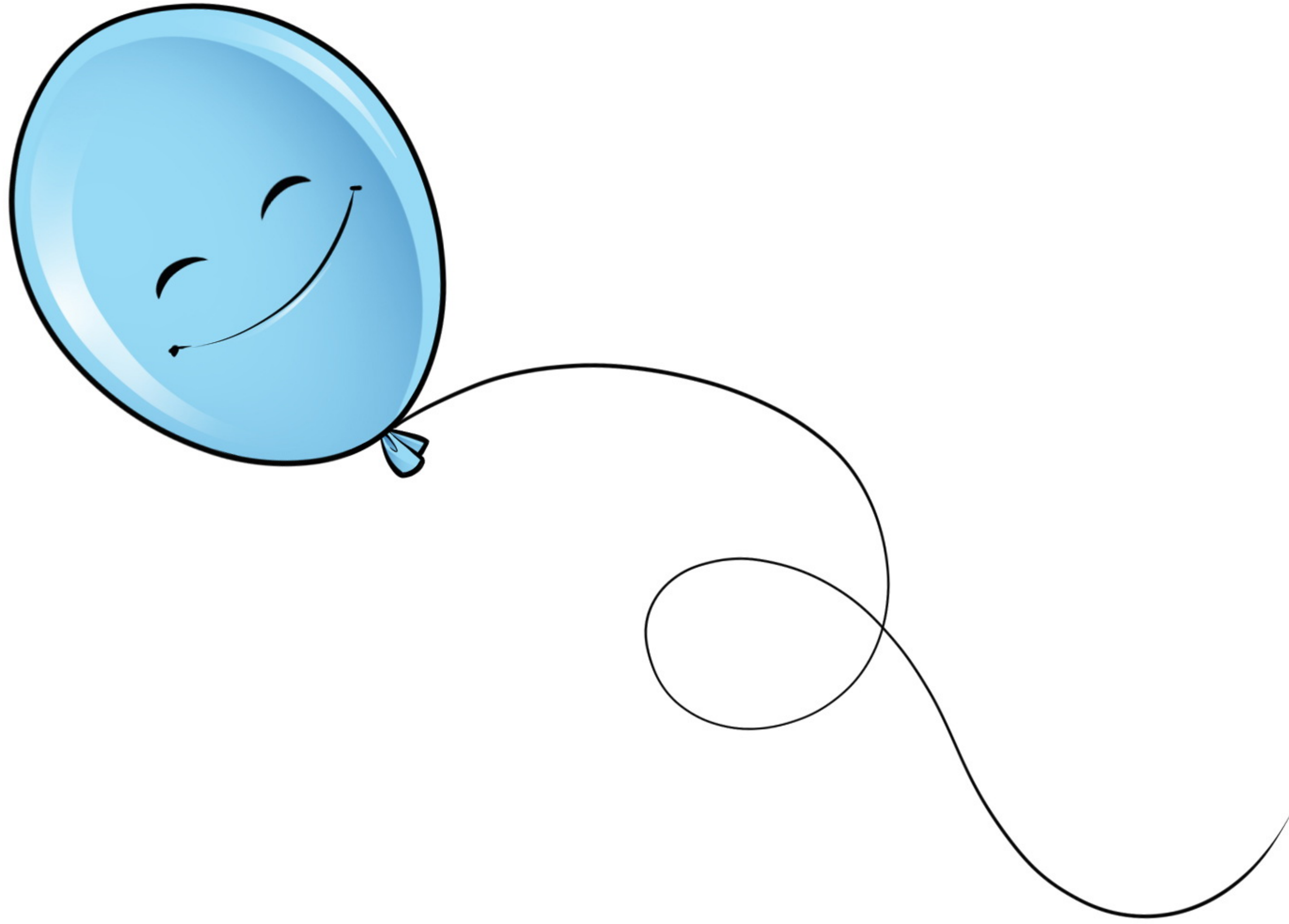

Nataša Angheleska

RAREȘ **ȘI BALONUL VORBITOR**

ilustrații
Alexandar Sotirovski

Nataša Angheleska

RAREȘ **ȘI BALONUL VORBITOR**

Ilustrații și design:
Alexandar Sotirovski

Traducere română:
Alexandra Kaitozis

Realizarea cărții ilustrate este susținută de

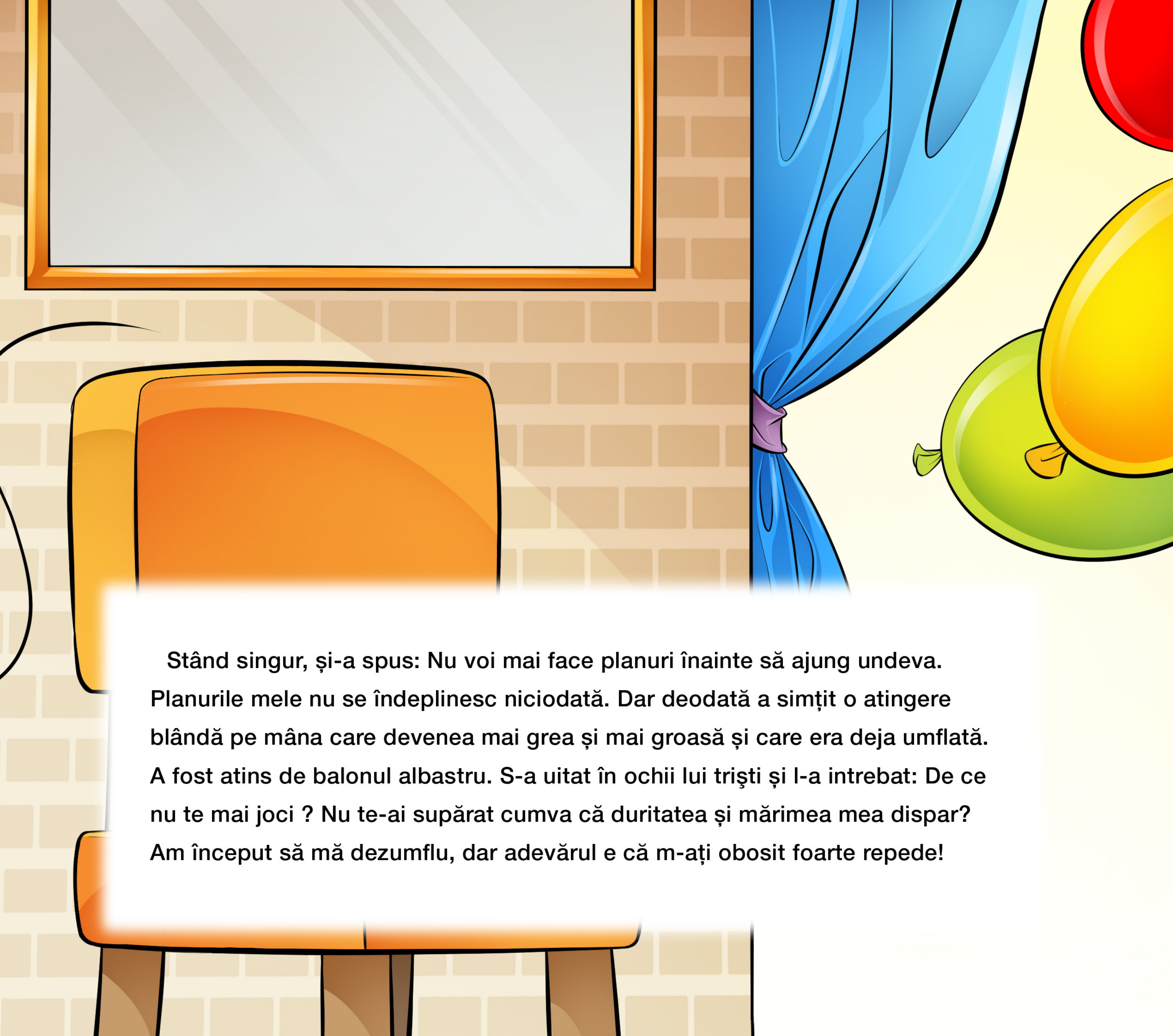

Aniversarea zilei de naștere a început acum o jumătate de oră.

Băiatul a fost foarte încântat și de acasă a început să facă planuri cu cine va juca mingea, cu cine biliard sau bowling, dar și cum va dansa când vor da drumul la muzică, sperând că în sala de joacă unde merge să existe un glob disco deoarece este foarte interesant când diferite culori se reunesc și se mișcă în jurul tău.

Dar, de îndată ce a ajuns în sala de joacă, începând să joace jocurile pe care le plănuse, a simțit brusc cum nu poate mișca mâna. Mâna lui devenise grea și nu putea să-și miște degetele. S-a așezat trist în colțul sălii de joacă și s-a simțit foarte obosit, deși aniversarea tocmai începuse. Astăzi nu făcuse nimic special, cu toate că mânuțele și piciorușele nu mai doreau să se joace cu ceilalți copii cu baloanele aniversare. Ceilalți copii au continuat jocul fără griji și nu au observat că el nu era acolo.

Stând singur, și-a spus: Nu voi mai face planuri înainte să ajung undeva. Planurile mele nu se îndeplinesc niciodată. Dar deodată a simțit o atingere blândă pe mâna care devenea mai grea și mai groasă și care era deja umflată. A fost atins de balonul albastru. S-a uitat în ochii lui triști și l-a întrebat: De ce nu te mai joci ? Nu te-ai supărat cumva că duritatea și mărimea mea dispar? Am început să mă dezumflu, dar adevărul e că m-ați obosit foarte repede!

Băiatul s-a speriat o clipă de atingerea bruscă, dar a fost mai surprins de discuția serenă pe care a auzit-o. S-a întors la stânga și la dreapta căutând să vadă dacă unii dintre copii sunt pe undeva ascunși, încercând să-l păcălească și să creadă că de fapt balonul vorbește. Nu a observat pe nimeni în jur, așa că s-a uitat la balon cu uimire. Cum este posibil ca un balon să vorbească? – se întreabă el. Ba mai mult să se și plângă?!? Oare nu este până la urmă vreo glumă, deși el nu era dispus de glume, deoarece nu se simțea bine.

Desigur el avea nevoie de cineva cu care să vorbească, pentru că toți ceilalți copii se jucau cu celelalte baloane.

Așadar, i-a spus: Nu sunt supărat pe tine. Sunt supărat pe mine... Dacă ai ști ce planuri aveam pentru ziua de azi. Mi-am inventat pașii și coregrafia pentru dans, iar dacă ar fi existat microfon, mi-aș fi dorit să și cânt, ca la o petrecere de karaoke, înțelegi! Dar nimic din asta...

Și sunt sigur că aș fi câștigat la bowling, deoarece am avut un început bun. Cu siguranță aș fi obținut puncte bune și aș fi primit acele lovituri bonus calculate de calculator. Eh, dacă aș fi rezistat cel puțin până la tort, iar mâna să nu se fi umflat cel puțin până la sfârșitul aniversării astfel încât să mă pot juca puțin mai mult, și apoi să fi mers la spital...

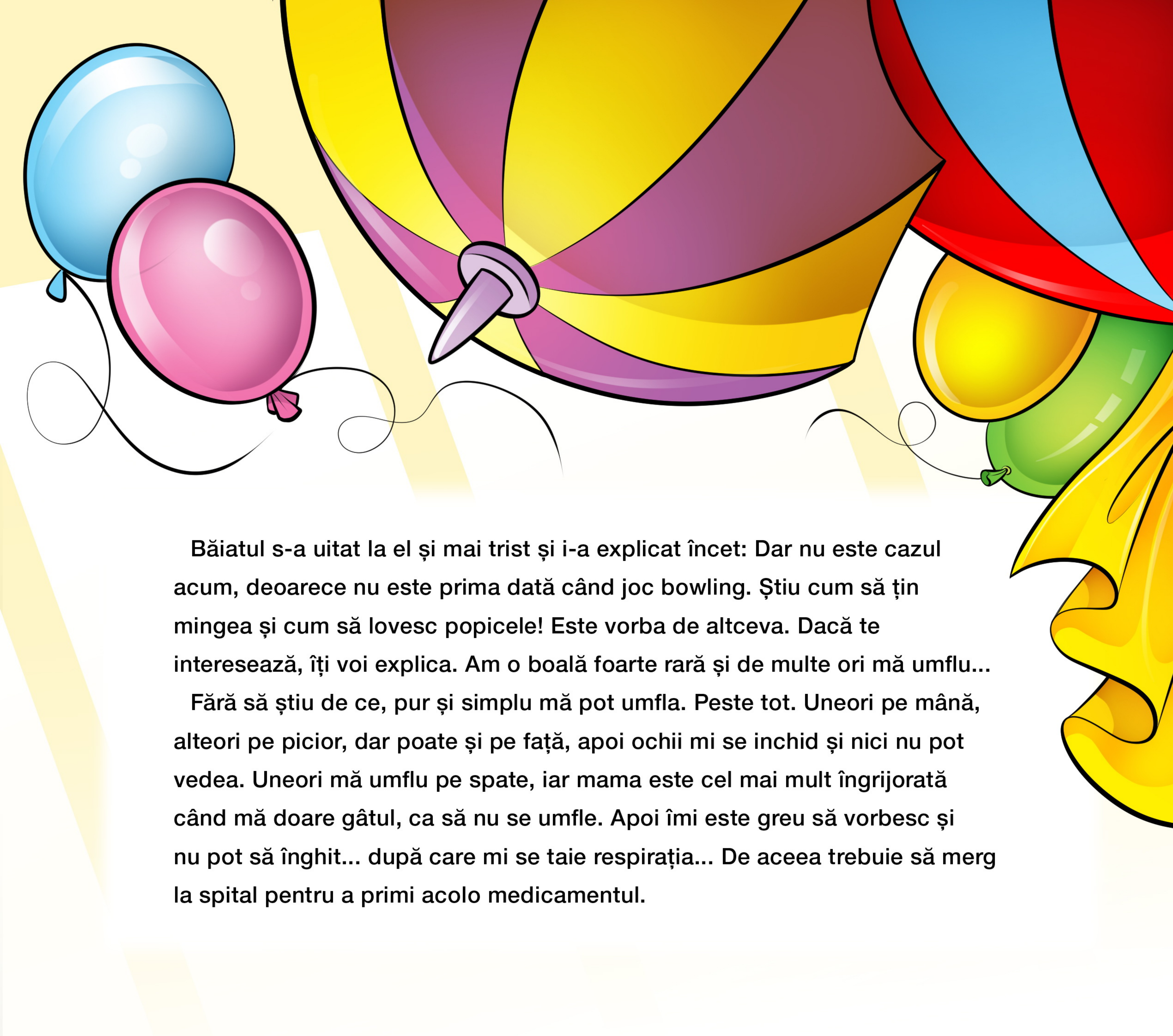

Balonul a fost surprins de faptul că băiatul vorbea cu atâta ardoare despre planurile sale, iar acum îl vedea atât de epuizat, încât l-a întrebat îngrijorat, cu toate că și el la rândul lui își pierdea treptat forța și se micșora: De ce ai merge la spital? Te-ai lovit la mână? Nu cumva a fost prea grea pentru tine mingea de bowling? Sau ai aruncat-o tu prea tare pe culoarul de bowling? Sau poate te-ai grăbit și nu ai fost atent la modul în care trebuia să ții corect aceea minge, astfel încât te-ai rănit?

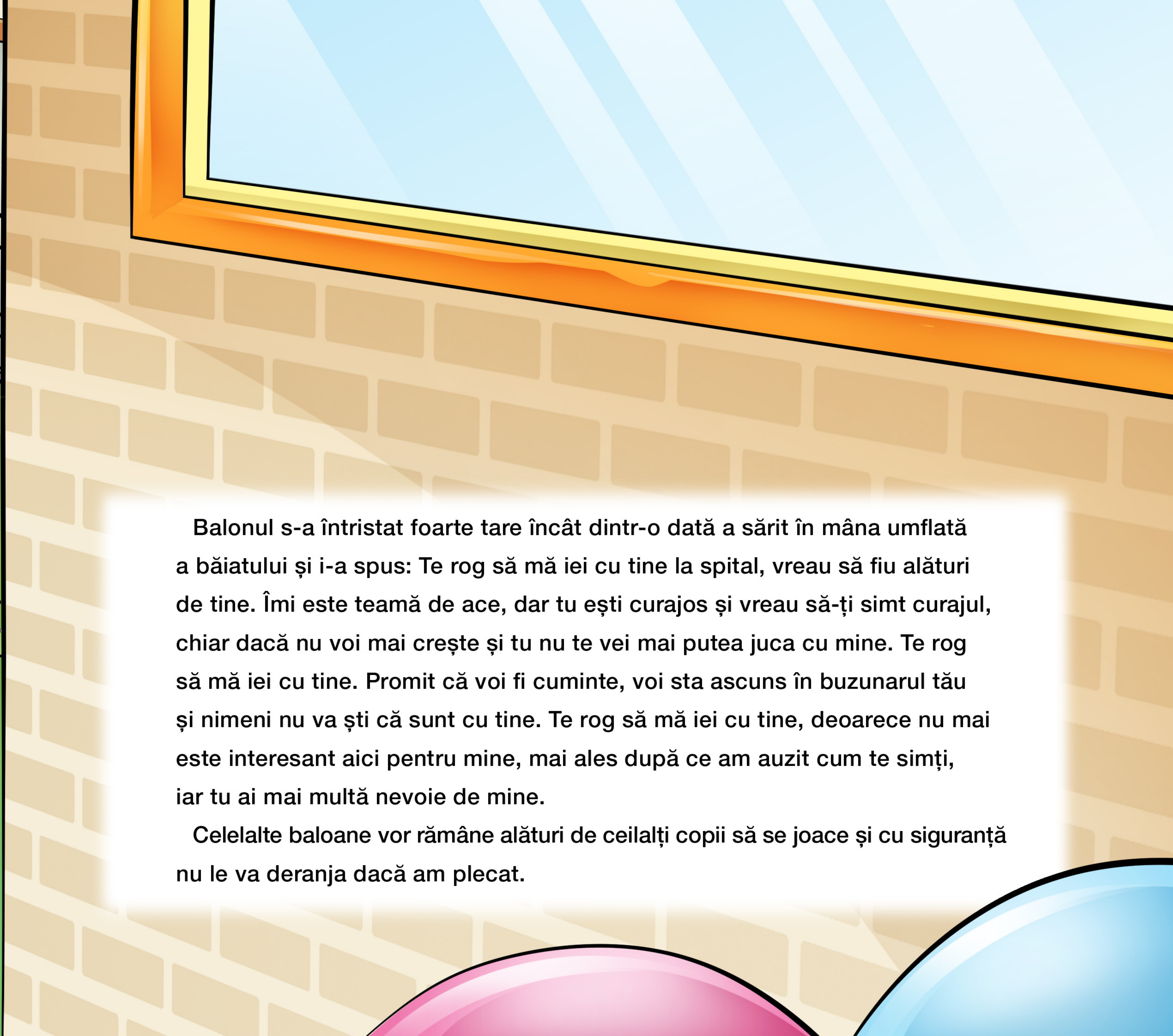

Băiatul s-a uitat la el și mai trist și i-a explicat încet: Dar nu este cazul acum, deoarece nu este prima dată când joc bowling. Știu cum să țin mingea și cum să lovesc popicele! Este vorba de altceva. Dacă te interesează, îți voi explica. Am o boală foarte rară și de multe ori mă umflu...

Fără să știu de ce, pur și simplu mă pot umfla. Peste tot. Uneori pe mână, alteori pe picior, dar poate și pe față, apoi ochii mi se închid și nici nu pot vedea. Uneori mă umflu pe spate, iar mama este cel mai mult îngrijorată când mă doare gâtul, ca să nu se umfle. Apoi îmi este greu să vorbesc și nu pot să înghit... după care mi se taie respirația... De aceea trebuie să merg la spital pentru a primi acolo medicamentul.

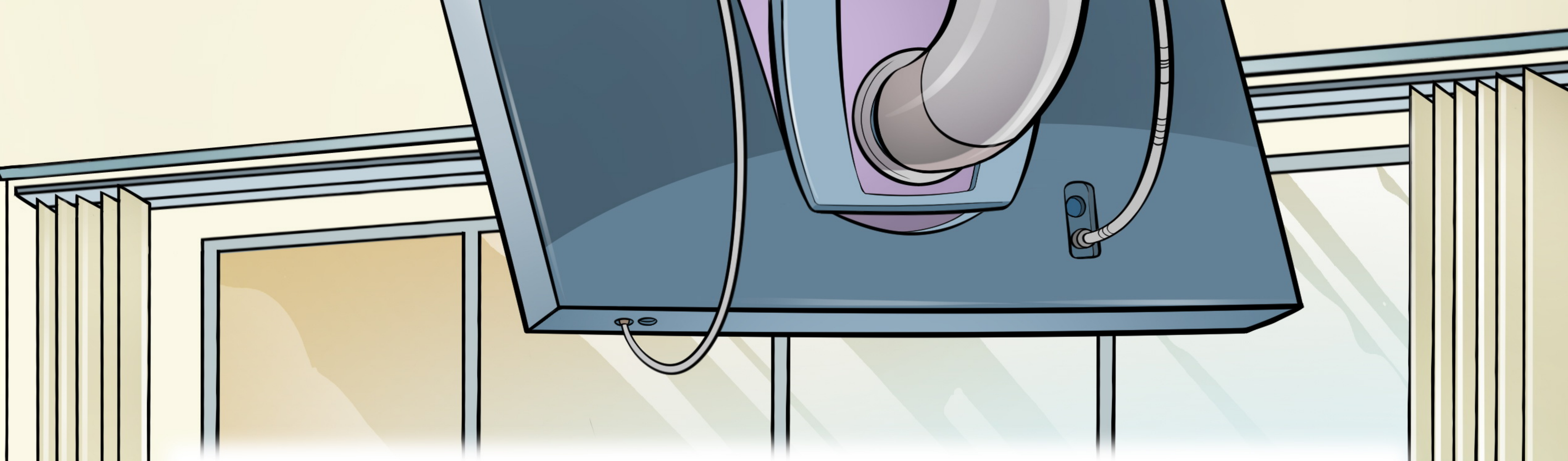

Balonul s-a întristat foarte tare încât dintr-o dată a sărit în mâna umflată a băiatului și i-a spus: Te rog să mă iei cu tine la spital, vreau să fiu alături de tine. Îmi este teamă de ace, dar tu ești curajos și vreau să-ți simt curajul, chiar dacă nu voi mai crește și tu nu te vei mai putea juca cu mine. Te rog să mă iei cu tine. Promit că voi fi cuminte, voi sta ascuns în buzunarul tău și nimeni nu va ști că sunt cu tine. Te rog să mă iei cu tine, deoarece nu mai este interesant aici pentru mine, mai ales după ce am auzit cum te simți, iar tu ai mai multă nevoie de mine.

Celelalte baloane vor rămâne alături de ceilalți copii să se joace și cu siguranță nu le va deranja dacă am plecat.

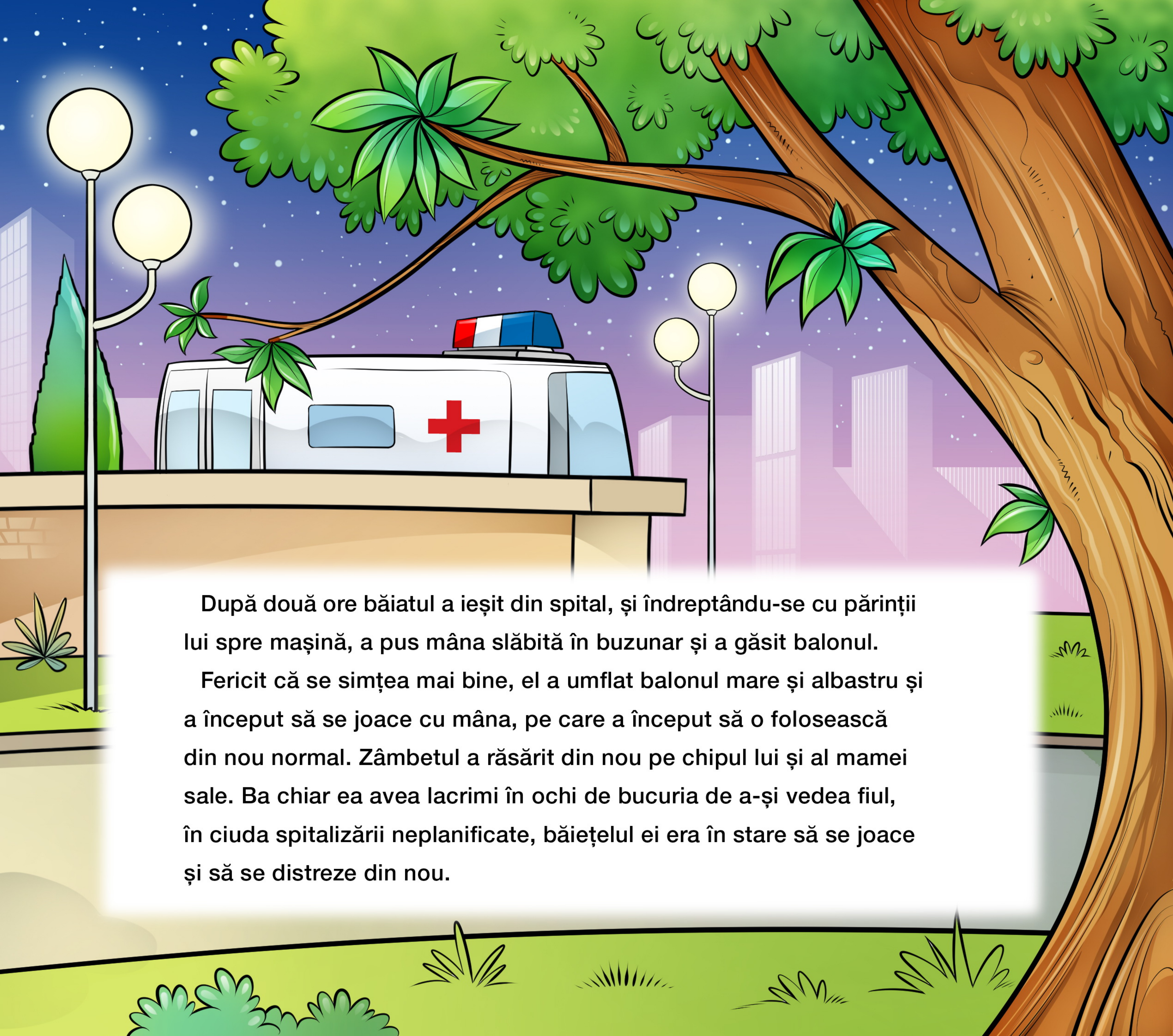

Băiatul a pus balonul în buzunar, în timp ce mama lui îngrijorată îl ajuta să-și îmbrace geaca și să meargă la spital. În drum spre spital ea îl mângâia pe cap și zâmbea. Apoi a sunat surorile medicale să pregătească soluția terapeutică, astfel încât să fie gata ca îngerul ei să primească cât mai curând tratamentul pentru salvarea vieții. Când au ajuns la spital, sora Mimi l-a întâmpinat cu zâmbetul pe buze și avea deja o cameră specială pregătită pentru ca el să se întindă în timp ce primea tratamentul, dar și să se odihnească un pic. De asemenea și canalul pentru copii cu desene animate a fost deja pornit la televizor.

Între timp a venit doctorița care l-a salutat și l-a atenționat: Nu am fost de acord că nu ne vom vedea foarte des? Trebuie să crești puțin, astfel încât atunci când te vom măsura să putem introduce numere noi în fișa medicală. Cum băiatul nu era în stare să răspundă, doar a zâmbit și a salutat în schimb.

După două ore băiatul a ieșit din spital, și îndreptându-se cu părinții lui spre mașină, a pus mâna slăbită în buzunar și a găsit balonul.

Fericit că se simțea mai bine, el a umflat balonul mare și albastru și a început să se joace cu mâna, pe care a început să o folosească din nou normal. Zâmbetul a răsărit din nou pe chipul lui și al mamei sale. Ba chiar ea avea lacrimi în ochi de bucuria de a-și vedea fiul, în ciuda spitalizării neplanificate, băiețelul ei era în stare să se joace și să se distreze din nou.

S-au întors acasă unde l-a așteptat o surpriză frumoasă. Prietenii, cu care a fost la aniversare, au adus baloane colorate și au vrut să continue jocul de la petrecere. Dar cum e posibil?!!

Băiatul și balonul au fost bucuroși! Desigur, au acceptat imediat invitația de la prietenii lor și au continuat să se distreze, aproape ca și cum nimic nu le-ar fi oprit jocul în acele două ore. La un moment dat s-au despărțit de ceilalți copii, s-au uitat cu balonul unul la altul și au promis că oricând băiatul se umflă și are nevoie de tratament, balonul va merge mereu cu el, apoi vor continua prietenia reciprocă și se vor juca ca niște prieteni adevărați.

